

DECIZIA nr.844/2019
privind solutionarea cererii de reluare a procedurii de solutionare
a contestatiei formulata de x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de x, cu sediul in Spania, prin x, cu sediul in x, prin adresa inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la reluarea procedurii de solutionare a contestatiei inregistrata la AFCN sub nr.x, completata prin adresa nr. x, formulata impotriva Deciziei de rambursare a TVA nr. x, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Impotriva Deciziei de rambursare a TVA nr. x, societatea nerezidenta a formulat contestatia inregistrata la AFCN sub nr. x, care a fost solutionata prin Decizia nr. x, prin care DGRFPB a dispus urmatoarele:

“Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, prin Serviciul soluționare contestații 2, suspendă soluționarea contestației societății nerezidente x împotriva deciziei de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. x emisa de AFCN, pentru TVA respinsă la rambursare în suma de x lei, până la data soluționării definitive a căilor de atac administrative și în contencios administrativ, daca este cazul, având ca obiect decizia privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA nr. x.

Procedura administrativă urmeaza a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor retinute în prezenta decizie.”

Se retine ca:

A. Împotriva Deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA nr. x, x a formulat contestație care a fost respinsă ca neîntemeiată prin Decizia nr. x emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți.

B. Impotriva Deciziei nr. x emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți, societatea nerezidenta a formulat acțiunea care a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal sub numărul de dosar x, fiind pronunțată Hotărârea nr. x din data de 19.07.2018, prin care s-a respins acțiunea societatii ca neintemeiata.

C. Potrivit Certificatului din data de 12.07.2019, la data de 27.06.2019, Sectia a IX - a Contencios Administrativ si Fiscal a Curtii de Apel Bucuresti a pronunțat decizia civila nr. x, avand urmatorul continut:

“Admite recursul. Caseaza in parte sentinta recurata si, in rejudecare: Admite actiunea. Anuleaza Decizia nr. x si Decizia de inregistrare in scop de TVA nr. x, precum si a codului de inregistrare in scop de TVA si a certificatului de inregistrare in scop de TVA. (...) Definitiva.”

Având în vedere prevederile Codului de procedura fiscală, precum și faptul că dosarul nr. x a fost soluționat definitiv prin Decizia civilă nr. x din data de 27.06.2019 pronunțată de Curtea de Apel București, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să se pronunțe asupra contestației formulată de x împotriva Deciziei de rambursare a TVA nr. x, prin care s-a respins la rambursare TVA în suma de x lei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

I. Prin contestația formulată contribuabilul aduce următoarele argumente:

În mod eronat organul fiscal a dispus respingerea dreptului societății la rambursarea TVA în suma de x lei, întrucât aceasta nu avea obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în România.

Rackurile importate de aceasta în România reprezintă ambalaje special concepute pentru a se asigura transportul pieselor auto în condiții conforme între diverse locații. Acestea au fost transportate din România în Spania spre a fi utilizate temporar de către societate, urmând ca ulterior descărcării pieselor auto transportate cu ajutorul lor să fie returnate în România.

Transportul ambalajelor din România în Spania spre a fi utilizate temporar se califică drept nontransfer și nu poate fi asimilat unei livrări intracomunitare de bunuri.

De asemenea, societatea îndeplinește toate condițiile prevăzute la art. 147² din Codul fiscal cu privire la rambursarea TVA solicitată de aceasta.

În concluzie, solicită admiterea contestației.

II. Prin decizia de rambursare a TVA nr. x, AFCN a respins la rambursare TVA în suma de x lei, având în vedere următoarele motive de fapt și de drept:

Motive de fapt:

- prin Decizia nr. x transmisă pe portal și prin poștă în data de 11.05.2016, persoanei impozabile nestabilite în România i s-a comunicat că trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art.153 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

- societatea nerezidentă nu se încadrează în prevederile art.147² alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.49 alin.(1) lit.b) din HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

- din documentele prezentate în vederea soluționării cererii de rambursare nr. x s-a constatat faptul că aceasta a efectuat operațiuni de expediție (transfer) a unor rackuri (ambalaje) din statul membru unde acestea au fost importate, respectiv România, în alt stat membru – Spania, operațiune care este asimilată unei livrări de bunuri cu plata și care reprezintă o operațiune cuprinsă în sfera de aplicare a TVA („livrare intracomunitară asimilată” sau „transfer”), pentru care avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România,

- persoana impozabilă nestabilă în România avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform prevederilor art.153 alin.(5) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, începând cu

data de 23.07.2014, aceasta nemaiputând beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată după data mai sus menționată,

- societatea nerezidenta poate să își exercite dreptul de deducere a taxei potrivit Directivei 2006/112/CE (Directiva a 6-a) a Consiliului Uniunii Europene din 28.11.2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, prin intermediul decontului de taxă conform prevederilor art.147¹ din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Temeiul de drept:

- art.147² alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.49 alin.(1) lit.b) din HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- art.153 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Fata de constatările organelor fiscale, susținerile contestatarei, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a respins corect la rambursare TVA în suma de x lei prin decizia de rambursare a TVA nr. x, pe motiv ca persoanele impozabile nestabilite în România i s-a comunicat că trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care prin Decizia civilă nr. x din data de 27.06.2019 pronunțată de Curtea de Apel București s-a decis anularea Deciziei de înregistrare în scop de TVA nr. x emisă pentru x, respectiv a codului de înregistrare în scop de TVA și a certificatului de înregistrare în scop de TVA.

In fapt, prin cererea înregistrată sub nr. x, x a solicitat autorităților fiscale române rambursarea TVA în suma de x lei pentru un număr de 8 poziții înscrise în lista operațiunilor atașată cererii de rambursare, perioada de rambursare înscrisă în cerere fiind 01.01.2015 - 31.03.2015.

Prin decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. x, AFCN a respins cererea societății nerezidente, pe motiv că prin decizia nr. x, transmisă pe portal și prin posta în data de 11.05.2016, i s-a comunicat persoanei impozabile nestabilite în România că trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform prevederilor art. 153 alin. (5) din Codul fiscal. Activitatea persoanei impozabile nerezidente nu se mai încadrează în prevederile art. 147² alin. (1) din Codul fiscal coroborat cu pct. 49 din Normele metodologice.

In drept, potrivit art. 302 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și ale pct. 72 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 1/2016:

Codul fiscal:

"Art. 302 - Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România și rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condițiile stabilite prin normele metodologice:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România."

Norme metodologice:

"72. (1) În baza art. 302 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c) - n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294, 295 și 296 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agențiilor de turism, inclusiv turoperatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 311 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii, inclusiv taxa aferentă importurilor, efectuate în România, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2) - (6) din Codul fiscal;

c) prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c) - n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 297, 298 și 299 din Codul fiscal. (...)

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică. (...)

(34) Prevederile alin. (1) - (33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoanele impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, și ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoanele impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 275 din 20 octombrie 2010."

Conform dispozițiilor legale de mai sus, persoanele impozabile nerezidente și care nu sunt stabilite în România beneficiază de rambursarea TVA aferentă importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România, dacă sunt îndeplinite mai multe condiții, printre care și condițiile cumulative referitoare la: inexistența sediului activității economice/sediului fix în România, la neînregistrarea sau inexistența obligației înregistrării în scopuri de TVA în România și la neefectuarea de operațiuni impozabile în România, respectiv neefectuarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii ce se consideră ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția operațiilor anume precizate în lege.

De asemenea, pentru a beneficia de rambursarea TVA este necesar ca operațiunile constând în livrări de bunuri sau prestări de servicii să fie impozabile în România, în caz contrar TVA solicitată aparând ca fiind facturată incorect și, în consecință, nerambursabilă.

Prevederi legale similare s-au regăsit și în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (art. 147²) și în Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004 (pct 49), în vigoare până la data de 31.12.2015.

În speță:

1. Prin Decizia de rambursare a TVA nr. x, AFCN a respins la rambursare TVA în suma de x lei, având în vedere următoarele motive:

- prin Decizia nr. x transmisă pe portal și prin poștă în data de 11.05.2016, persoanei impozabile nestabilite în România i s-a comunicat că trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

- societatea nerezidenta nu se încadrează în prevederile art.147² alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.49 alin.(1) lit.b) din HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

- din documentele prezentate în vederea soluționării cererii de rambursare nr. x s-a constatat faptul că aceasta a efectuat operațiuni de expediere (transfer) a unor rackuri (ambalaje) din statul membru unde acestea au fost importate, respectiv Romania, în alt stat membru – Spania, operațiune care este asimilată unei livrări de bunuri cu plata și ca atare reprezintă o operațiune cuprinsă în sfera de aplicare a TVA („livrare intracomunitară asimilată” sau „transfer”), pentru care avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România,

- persoana impozabilă nestabilă în România avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform prevederilor art.153 alin.(5) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 23.07.2014, aceasta nemaiputând beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată după data mai sus menționată,

- societatea nerezidenta poate să își exercite dreptul de deducere a taxei potrivit Directivei 2006/112/CE (Directiva a 6-a) a Consiliului Uniunii Europene din 28.11.2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, prin intermediul decontului de taxă conform prevederilor art.147¹ din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2. La data de 17.05.2017, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți a emis Decizia privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA nr. 952056, potrivit prevederilor art. 316 alin. (10) și art. 317 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

3. Împotriva Deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA nr. x, x a formulat contestație care a fost respinsă ca neîntemeiată prin Decizia nr. x emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți, întrucât „(...) s-a constatat că pentru operațiunile desfășurate de către societatea nerezidentă x trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în România începând cu data de 23.07.2014, (data efectuării primului import de rackuri), conform art.153 alin.(5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. În aceste condiții societatea nerezidentă nu poate beneficia de rambursarea TVA după data mai sus menționată, conform prevederilor art.147² alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, care transpun Directiva a 9-a, dar poate să își exercite dreptul de deducere a taxei potrivit Directivei 2006/112/CE (Directiva a 6-a) a Consiliului Uniunii Europene din 28.11.2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, prin intermediul decontului de taxă conform art. 147¹ din Codul fiscal.”

4. Împotriva Deciziei nr. x emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți, societatea nerezidenta a formulat acțiunea care a fost înregistrată pe rolul

Tribunalului București, Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal sub numărul de dosar x, fiind pronunțată Hotărârea nr. x din data de 19.07.2018, prin care s-a respins acțiunea societății ca neîntemeiată.

5. Potrivit Certificatului din data de 12.07.2019, la data de 27.06.2019, Secția a IX - a Contencios Administrativ și Fiscal a Curții de Apel București a pronunțat decizia civilă nr. x, având următorul conținut:

“Admite recursul. Casează în parte sentința recurată și, în rejudecare: Admite acțiunea. Anulează Decizia nr. x și Decizia de înregistrare în scop de TVA nr. x, precum și a codului de înregistrare în scop de TVA și a certificatului de înregistrare în scop de TVA. (...) Definitivă.”

6. Prin adresa înregistrată la DGRFPB sub nr. x, x a solicitat reluarea procedurii administrative privind soluționarea contestației înregistrată sub nr. x.

Având în vedere cele mai sus prezentate, prin adresa nr. x, organul de soluționare a contestației din cadrul DGRFPB a solicitat AFCN completarea referatului cauzei cu propuneri de soluționare ținând cont de decizia Curții de Apel București mai sus amintită, precum și analizarea întregii documentații prezentată de societatea nerezidentă în susținerea cererii de rambursare nr. x în baza căreia a fost emisă Decizia de rambursare a TVA nr. x.

Drept urmare, prin adresa nr. x, AFCN a comunicat următoarele:

“(...) Societatea a atasat cererii numai una din cele 8 facturi înscrise în Anexa (...).

Organul fiscal nu a solicitat documente și informații suplimentare în afara celor atasate de societatea nerezidentă la cererea de rambursare (...).

În această situație, se constată faptul că organul fiscal nu deține documente suficiente analizei cererii de rambursare (facturi de achiziție, contracte, comenzi încheiate cu furnizorii, documente de transport, procese-verbale, liste de custodie, documente justificative din care să rezulte circuitul ulterior al bunurilor achiziționate în România, conform facturilor pentru care se solicită rambursarea TVA, etc).

Astfel, informațiile existente la dosarul cererii sunt insuficiente pentru a stabili natura operațiunilor desfășurate, scopul achiziției bunurilor respective, dacă achizițiile sunt efectuate în scopul activității economice, dacă această operațiune este impozabilă în România, drept urmare, nu s-a putut stabili tratamentul fiscal din punct de vedere al TVA care se aplică operațiunilor pentru care se solicită rambursarea TVA în perioada ianuarie - martie 2015.

Având în vedere dispozitivul deciziei civile nr. x pronunțată de Curtea de Apel București, potrivit căreia sunt anulate motivele care au stat la baza emiterii Deciziei nr. x și a deciziei de înregistrare din oficiu în scop de TVA nr. x și în baza documentelor și argumentelor din dosar, organul emitent al actului administrativ atacat consideră oportună reluarea procedurii de soluționare a cererii de rambursare nr. x, pentru suma de x lei.”

Fata de cele mai sus prezentate și întrucât organul de soluționare a contestației nu se poate substitui Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți, cu privire la analizarea în detaliu a operațiunilor desfășurate de societatea nerezidentă, în legătura cu care a solicitat rambursarea TVA prin cererea nr. x, motiv pentru care urmează ca, în

temeiul dispozitiilor art. 279 alin 3 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, sa se dispuna desfiintarea Deciziei de rambursare a TVA nr. x emisa de AFCN, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Prin urmare, pentru TVA solicitata la rambursare in suma de x lei, organele fiscale din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti vor proceda la o noua analiză, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie, prin reanalizarea detaliată a documentației depuse de **x**, respectiv solicitarea de documente si informatii necesare analizei dreptului la rambursarea TVA și emiterea unei decizii temeinic motivata in fapt si în drept în raport de analiza efectuată.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 302 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal si ale pct. 72 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 1/2016, art. 279 (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala

DECIDE

Desfiinteaza Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x emisa de AFCN, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, urmand ca Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti sa procedeze la reanalizarea cererii de rambursare nr. x, tinand cont de prevederile legale in vigoare, sustinerile societatii nerezidente si de retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.